⁊ quasi malleus cōterens petrā: Jheremie.xxiij. verba dei sunt q̄si ignis ardens. hoc ad oculū potestis videre. quia multi veniunt ad sermonē frigidi: q̄ audiendo sermonē calefiunt. frigidus est superbus. ꝫ calefit qñ humiliat̄. Idē de alijs pctis. In furno enī p̄dicacōnis calefiunt. ⁊ ille q̄ p̄dicat sufflat ⁊ incendit ignē ⁊ gentes calefiunt. vn⁹ recedit ita calefact⁹ ⁊ inflāmatus vt viuat caste. alius remittēdo iniurias inimicis. alius satisfaciendo. Ideo xp̄s Luce.xij. Ignē veni mittere in terrā scz amoris ⁊ caritatl. quia gentes erant frigide calide ⁊ congelate. non curabant de bonis paradisi ꝫ de bonis huius mundi. Dicit scd̄o ⁊ quasi malleus conterēs petrā. Sicut enī verbū dei d̄r ignis quia inflāmat cor in dei amore. Ita dicitur malleus cōterens petrā durā cordis in amore ꝓximi. Multi habent cor lapideum dicendo nō parcerē inimicis ꝫ malleo verbi dei frangit̄ cor. ⁊ faciunt pacem ꝓ honore dei ⁊ non hominū ⁊ saluacione animaꝝ. De illo autē qui nō vult remittere d̄r Job.xli. Cor eius indurabit̄ quasi lapis ⁊ stringit̄ quasi malleatoris incus.

Tercia virtus verbi dei est ꝙ purificat de infectione de culpis criminalib⁹ qꝛ verbum dei qñ deuote audit̄ totā animā purificat intellectū memoriā ⁊ voluntatem Nota ad hoc exemplū in vitis patrū de quodā hoīe qui ex deuocione iuit ad visitandū vnū sanctū heremitā querēs ab eo regulā ⁊ modū bene viuendi vt possit saluare animā suā cū esset rudis ⁊ ignorans q̄d deberet facere. respondit heremita. audias sermones euāgelicales nō questionales ⁊ ille. libenter audio ⁊ multū delector in audiendo sed post nō recordor de aliquo verbo sermonis id̄o q̄d mihi ꝓderunt: tunc scūs homo volens sibi ostendere ad oculū effectū verbi dei in purificando a culpis ⁊ maculis peccatoꝝ misit euꝫ ad fontē cū vna cistella foraminib⁹ plena ⁊ īmūda vt portaret sibi aquā in cistella. Ille autē nolens scō homini cōtradicere iuit ⁊ impleuit cistellā. ꝫ quādo extrahebat ipsā de fonte statim cistella euacuabatur ꝫ fuit purificata q̄ veniens de fonte dixit se nō posse aquā portare ⁊c̄. Et heremita. quādo tu iuisti ad fontez cistella erat īmunda: respondit ꝙ sic. ⁊ modo est pulchra. Ita pari modo qñ tu vadis ad sermonē vadis ad fontē. de quo Ecc̄i.i. Fons sapīe verbū dei in excelsis Cistella īmunda est cōscientia vagabunda ⁊ crapulosa ⁊ quādo audis sermonē implet̄ tota ⁊ licet memoria nihil retineat tamē purificat̄. Ecce pulchra similitudo. ⁊ confirmatur auctoritate xp̄i dicentl. Jam vos mundi estis ꝓpter sermonē quē locutus sum vobis. Johānis.xv.

¶ Dominica quarta post octauas pasche Sermo p̄mus

Pater amat vos quia vos me amastis. Habetur verbū istud textualiter Johānis.xvi. et officiat̄ in euuangelio hodierno ⁊ si placz deo habebim⁹ bonas doctrinas. Sz p̄us salutet̄ virgo maria ⁊c̄. Totū sanctū euuangeliū hodiernū est verbū xp̄i consolatorium qd̄ xp̄s dixit apostolis consolando eos. qꝛ erant valde tristes Quia xp̄s dixerat eis ꝙ in die iouis sequēti erat ab eis recessurus. de quo erāt valde tristes nec miꝝ quia amore sui dimiserant patriam. bona amicos ⁊ ꝑentes ⁊ ꝙ recederet ab eis non visuri eū vnq̄ꝫ in hoc mundo ex hoc multū erant desolati. Quando enī amicus care dilectus recedit ab alio amico cū quo habuit magnā familiaritatem stando comedendo bibendo dormiēdo ⁊c̄. alter remanet valde tristis ⁊ desolatus. īmo etiā bestie irrōnales si vna fuerit diu cū alia in eodē stabulo ⁊ alia recedit altera nō poterat comedere nec q̄esce

re. hoc naturale est Idē de apostolis. au-
ctoritas. Clado ad eū qui misit me ⁊ ne-
mo ex vobis interrogat me q̄ vadis. Sz
quia hec locut⁹ sum vobis. tristicia imple
uit cor vestr̄ Johānis. xvi. Ideo xp̄us
hodie dedit tres magnas cōsolacōnes.
Prima de exaudicione generali.
Scd̄a de declaracōne scp̄turali.
Tercia de accepcione diuinali.
De tercia autē q̄ deus pater habebat
eos acceptos loquit̄ thema dicens Pat̄
amat vos qz vos me amastis. Quan
tum ad p̄mū xp̄s consolando apostolos
p̄misit eis exaudicionē generalē de om-
nibus q̄ peterent in orōne. maxima cōso
latio debuit esse apostolis ista p̄missio.
ac si rex diceret militib⁹ suis petatis grās.
p̄uilegia dona quia ego p̄mitto vobis da
re. Bene esset magna cōsolacio militum.
vel si papa diceret clericis. Sciatl̄ pete-
re beneficia dignitates ep̄atus quia ego
vobis p̄mitto q̄ vobis dabo qualis con
solacio esset clericis. Quāto magis apo-
stoli debuerunt esse consolati quia rex ⁊
papa indubitatus ihesus q̄ nō potest mē
tiri fallere nec falli p̄mittebat eis q̄ exau
diret oēs peticiones eor̄. Ista p̄missio
consolatoria tangit̄ in p̄ncipio euuange-
lij Johis. xvi. Amen amen dico vobis si
quid pecierit̄ patrē in noīe meo dabit vo
bis vsq̄z ad gaudiū vestr̄ sit plenū ⁊ mar
ci. xi. Quecunq̄z orantes petitl̄ credite qz
accipietl̄ ⁊ euenient vobis. Nota modū
loquendi xp̄i in euuāgelio cum d̄r amen
amen nunq̄z iurabat aliter. p̄mū amen. i.
secure. scd̄m amē. i. certe dico vobis dan
do nobis exemplū ne iurem⁹ vnq̄z nisi ex
necessitate qn̄ iudex cogit iurare ⁊ tūc di
cere veritatē quicq̄d sequit̄ ⁊ veritas pu
ra debet dici vel habem⁹ iurare p̄ magna
vtilitate aliq̄ iurant solū per aduerbia ⁊
ita debetis ostendere filijs vestris. Que-
stio est hic si ista p̄missio facta sanctl̄ apo
stolis per xp̄m extendat̄ ad nos. Dicunt
scī doctores q̄ sic si in nr̄is peticionib⁹ ser
uamus q̄tuor ꝯdiciones q̄r̄ tres subtil'r
tāgunt̄ in xp̄i p̄missione p̄dicta q̄bus cō
currentib⁹ infallibilit̄ peticio exaudietur.
de q̄bus q̄tuor cōdicionib⁹ vide scm̄ tho.
scd̄a scd̄e. q. lxxxiij. ar. vij. et in q̄rto disti.
xv. q. iiij. arti. vij. q. iij.
Prima vt petam⁹ perseuerant̄
Scd̄a vt petam⁹ confidenter
Tercia vt petamus vtiliter
Quantū ad p̄mā perseuerant̄ petitur
illud qd̄ petit̄ q̄libet die ⁊ multociēs pe-
titur Ista perseuerātia tangit̄ in h̄ verbo
cōiunctiuo pecierit̄ qd̄ signat cōiunctionē
seu cōtinuacionem peticōis de vna die in
aliā. de vna septimana in aliā. Ido nō d̄t.
Si q̄d petitl̄. Sed si q̄d pecierit̄ scz mul
tociens ⁊ p̄seuerant̄ apl'i stati obtinebāt
h̄ nos nō. ⁊ hoc p̄pter nostr̄ defectū ⁊ in-
stabilitatē p̄seuerant̄ quia sic petendo ⁊
orādo recipim⁹ amicitiā ⁊ familiaritatē
cū deo. Sicut homo cuz hoīe vel mulier
loquēdo efficiunt̄ familiares. Alij autē
incipiūt petere ⁊ quia nō stati exaudiunt̄
dimittunt orōnē ⁊ peticionē. Male fa-
ciunt tales qz oportet p̄seuerare. hoc de-
clarat xp̄s p̄ quādā similitudinē de duo
bus amicl̄ Luce. xi. Nota historiā quō ex
defectu panis iuit ad aliū d. Amice accō-
moda mihi tres panes postulādo ⁊ pul-
sando ad portā eius. q̄ rn̄dit. Ego sū in le
cto cū pueris meis ido nolo mihi mole-
stus esse. nō possū surgere ⁊ dare tibi. Et
ille pulsabat iter̄ ⁊ iter̄ intm̄ q̄ ille dixit
deint⁹ Iste nō dimittit me dormire. me-
lius est vt surgā ⁊ dem ei. Et ita fecit. de
q̄ d̄t xp̄s. dico vobis ⁊ nō dabit illi eo q̄
amicus eius sit p̄pter īportunitatem eius
surget ⁊ dabit illi quotq̄t habet necessa-
rios Luce. xi. Ita de nobis. Amic⁹ nr̄ est
xp̄us q̄ nos care diligit. qn̄ nobis deficit
panis q̄ signat necessitates quas habem⁹
debemus ire ad eius portam ⁊ ibi pulsa-
re. porta est misericordia sua. Ipse enim

qui iā est in lecto glorie cū filijs suis scz patriarchis, ꝓphetis apostolis ꝛc. si pulsat ad eius portā orando ꝛ suspirando. Si nō dat tibi eo q̄ amicus sit, ꝓpter importunitatem tū scz ex perseuerācia dabit tibi. Idō dicit ipsemet. petite scz ore ꝛ dabitur vobis. q̄rite scz corde ꝛ inuenietis. pulsate scz p̄seuerant. Omnis enī qui petit accipit ꝛ q̄ querit inuenit ꝛ pulsanti aperiet. Luce. xi. Secūda condicio est petere confidenter q̄ tangit ibi cū dr patrē. non dr dominū nec deū. nec creatorē. imperatorem vel regē vel oia sic. ꝗ dicit patrē. Rō de q̄ potest magis filius cōfidere q̄ de patre. Ipse enī est p̄ noster q̄ genuit nos in vtero sponse sue. scz ecclesie. Idō secure possum⁹ petere quia q̄ patrē habet iudicē secure vadit ad iudicū. Ideo ord̄ quam ꝓ̄ ordinauit q̄ est melior omnib⁹ alijs incipit pater noster ꝛc. vt cōfidam⁹ de eo quantū filij de patre carnali. qui totā curam īponunt patri. Si queratur a puero vnde habebit aliā tunicā. quādo illa fuerit lacerata. Rūdet pat̄ me⁹ dabit mihi Idē de sotularib⁹ Idē de quo prandebit Ita vult deus q̄ cōfidam⁹ de eo. Sz diceret aliquis. Tunc nō laborabo ꝛ expectabo necessaria a deo. Non sic ꝗ sicut filius obedit patri ꝛ facit q̄d sibi p̄cipit Ita tu obedias deo ꝛ fac officū q̄d p̄ tuus deus dauit te. Si es laborator vel mercator notarius vel sartor ꝛc. labora in officio tuo ꝛ obedias patri quia ipē tibi p̄uidebit q̄ nullus potest dare bladū in cāpis nec vinū in vineis nec fruct⁹ in arboribus nec pecuniā in marsubio nisi deus. Idem de clerici ꝛ religiosis faciant officium suū diligent̄ quia nō deficient eis indumenta nec esce. quia pater p̄uidebit Sz modo plus cōfidim⁹ de vno infideli iudeo quā de deo patre nostro. Si enī iudeus cū instrumēto publico p̄misit vobis centū florenos dare q̄libet anno. dicitis vos. Q̄ bene est mihi pluat vel nō. securus sum ego ꝛ nō confidit̄ de deo. q̄ vobis p̄misit ꝛ voluntarie se obligauit ad dandū nobis nō solum centū florenos ꝗ omnia necessaria. Instrumentū recepēt q̄tuor notarij maiores scz q̄tuor euangeliste. Ecce clausula petite ꝛ dabitur q̄rite ꝛ inuenietis. Omnis enī q̄ petit accipit ꝛ q̄ querit inuenit. Luce. xi. Et non cōfidimus cū tanto īstrumēto. Dicat̄ vos vsurarij. q̄re congregat̄ tot pecunias ꝛc. Munq̄d p̄misit vobis de⁹ p̄uidere. Respondebit ponēdo cistam plenā de bonis florenis. de hoc cōfido ego. Idē si dicat̄ clerico. Q̄ quare fact̄ tot incōuenientia vendendo sac̄menta. negociando mutuā do ꝛc. faciat̄ bene officū vestr̄ quia de⁹ p̄uidebit. Beatus q̄ tenebit vitā suā taliter q̄ nō faciat tales excusaciones ī peccatis. Idē de religiosis. Si dicit̄ Q̄ q̄re congregatis pecunias ꝛc. rūdet. Q̄ quia ordo nō p̄uidet bene nec dat necessaria. ꝛc. Faciat̄ officū vestr̄ diligent̄ ꝛ seruetis regulā quia citius p̄mittet deus celū cadere q̄ q̄ vobis deficiat. Confidamus ergo de deo patre nostro de hac confidēcia dicit iohānes. Carissimi si cor nostrum non reprehenderit nos fiduciā habem⁹ ad dominū. vt quicq̄d petierim⁹ accipiemus ab eo quoniā mandata eius custodimus Ecce racio p̄ma canonica iohānis ꝛcio. Nota si cor nostr̄ non reprehenderit nos scz de aliquo peccato. quādo vultis petere aliquā gracā p̄mo videat̄ si cor vestr̄ reprehendit vos. quia si in peccato estis nō esseris filij ꝗ inimici dei. Inimicus autez non debet confidere de inimico q̄ det sibi necessaria sed aduersa. Ideo q̄ tēpore siccitatis mortalitatū vel alterius incommoditatis fiunt p̄cessiones petunt hoies ꝗ multocies nō recipiunt quia dimittūt illud quod est p̄ncipale scz confessionē ꝛ correctiones peccatorū publicorū. Ideo dicit scp̄tura petit̄ ꝛ non accipitis eo q̄ male petitis. q̄diu enī ferrum est in vulnere seu in corpore nihil valebit medicina. Ita q̄diu ferrū peccati est in homine

nihil valet medicina ꝓcessionū ⁊c̄. Ecce
quare dicit si cor nostꝝ ⁊c̄. Tercia cō
dicio est petere vtiliter ⁊ salubriter. qd̄
tangitur ibi in noīe meo. Nomen xp̄i est
ihesus qd̄ idem est ꝙ salus vel saluacio.
petim⁹ enī in noīe ihesu quādo petim⁹ sa-
lutem vel que pertinent ad salutē vel ad
saluacionē quia multociens petim⁹ perse-
ueranter ⁊ cōfidenter ⁊ non vtiliter. ⁊ ideo
non obtinemus. Talia potest petere filius
a patre que non obtineret. Si enī filius
egrotus de magna febre. petit a patre vi-
num vel fructus vel alia sibi cōtraria ⁊ no-
ciua pater nullo modo dabit sibi q̄ꝫtum-
cunqꝫ petit ⁊ ploret. qꝛ pater scit ꝙ esset
sibi mors. licet hoc filius ignoret. Ita de
nobis multi multa petūt ⁊ deus scit ꝙ n̄
esset sibi vtile. ideo non dat. Verbi gracia
multi infirmi in mundo sunt q̄ petunt a
deo sanitatē quā ipse nō vult dare. Ra-
cio est qꝛ cum ipsi sūt infirmi sunt huīles
orāt nō curant de peccatis. Qui si essent
sani essent superbi non curarent de deo da-
rent se peccatis. Idem de multis ignoran-
tibꝫ qui petunt scientiam ⁊ non obtinent.
quia deus scit ꝙ si haberent essent superbi
qꝛ scīa inflat. j. ad Corinthios. viij. stati
despicerent alios ⁊ vellēt magistrari vel
episcopari ⁊ dāpnarentur. Aliqui petunt
diuicias aliqui officia ⁊ beneficia ⁊ digni-
tates dicendo. O quot bona facerē si h̄
haberē ⁊ non obtinent quia deus scit ꝙ
statim acciperent bonā mulierē ⁊ vnam
concubinā. Sed dat meliora sicut pater
nō dat filio egroto vinū qd̄ petit quia si-
bi noceret ꝫ dat sibi melius scꝫ restauran-
di ⁊c̄. Dicatur exemplū de beato paulo. q̄
habebat grauē infirmitatem in latere scꝫ
punctiones q̄ aliquociens nō poterat per
multos dies celebrare nec p̄dicare. ⁊ cu-
rabat omnes īfirmitates. suscitabat mor-
tuos ⁊ seipsum nō poterat curare īmo qn̄
dicebat ihesus ihesus ihesus īfirmitas au-
gmentabatur. bene debebat admirari ⁊ pote-
rat dicere q̄modo portabant sibi īfirmos
ad curandū si non possuꝫ curare meipsū
de hoc dicit ipsemet. Ne magnitudo reue-
lacionum extollat me. datus est mihi sti-
mulus carnis mee. angel⁹ sathane q̄ me
colaphizet ꝓpt̄ qd̄ ter dominū rogaui vt
discederet a me ⁊ dixit michi sufficit tibi
gracia mea. Nā virtus in infirmitate per-
ficitur. scd̄a ad Chorinthios. xij. Illa enī
infirmitas erat quasi frenū quo humilia-
batur. de qua īfirmitate dicit Beda. Si
apostolus hac caruisset saluus esse non
posset. Necessariuꝫ est ergo ꝙ petam⁹ in
nomine ihesu scꝫ vtiliter. ⁊ tunc sine du-
bio obtinebim⁹ Auctoritas qd̄cunqꝫ no-
ta vtiliter. pecieritl patrē in nomine meo
hoc faciā Johannis. xiiij. Quantū ad
scd̄am consolacionē xp̄us ꝓmisit aposto-
lis declaracionē scp̄ture tam veterl q̄ꝫ no-
ui testamenti ⁊ clarā noticiā. O qualis
consolatio esset rustico ignoranti si ꝓmit-
teretur sibi. Cras vos scietl tantū q̄ntuꝫ
vnus magister in theologia vel quantum
augustin⁹ sciuit. Maior fuit ista xp̄i pro-
missio quādo dixit apostolis in scd̄a ꝑte
euuangelij. hec scꝫ secreta fidei. In ꝓuer-
bijs. i. signis ⁊ figuris locutus sum vobis
scꝫ in veteri testamēto venit hora scꝫ noui
testamenti cū iam non in ꝓuerbijs loq̄r
vobis. Sed palā de patre meo ānuncia-
bo vobis. Dicatur si expediat q̄modo om-
nia secreta ⁊ veritates fidei xp̄iane fuerūt
figurate ⁊ significate in veteri testamēto
secreto modo. Racio quia ille populus
erat rudis ⁊ dure ceruicis ⁊ non poterat
sp̄ūalia intelligere. p̄mo fuit ibi signū tri-
nitatl in p̄ncipio biblie quādo dixit moy-
ses. In p̄ncipio creauit deus celū ⁊ terrā
Judei habent eleim. i. dy in plurali non
dixit clare. sed in ꝓuerbijs. Itē ibi facia-
mus hominē ad ymaginē ⁊ similitudinē
nostrā ⁊ p̄sit piscibꝫ maris ⁊ volatibus
celi ⁊ bestijs vniuerseqꝫ terre. omniqꝫ rep-
tili qd̄ mouetur sup terrā. Et creauit deus
hoīem ad ymaginē ⁊ similitudinē suā ad
ymaginē dei creauit illū masculū ⁊ femi-

nam creauit eos. Benedixitq̃ illis deus
⁊ ait. Crescite ⁊ multiplicamini ⁊ reple
te terrã ⁊ subicite eam ⁊ dominamini ⁊c̃.
Itez ibi audi israhel dominus deus tuus
vnus est. Ubi ponuntur tria nomina tri-
nitatem personarum significantia hec ĩ ꝓ
uerbijs locutus sum vobis Scdo se-
cretũ incarnacõnis scz ꝙ debebat assum-
mere naturam huãnam ⁊ esse deus ⁊ ho
mo vt habet Genes.xvij. Qñ deus dix-
it abrahe. Ego dñs omnipotens ambu-
la corã me ⁊ esto perfectus Inter te ⁊ me
ponã fedus meũ scz pactũ circumcisionis
Ysaie.xlviij. Audi me iacob ⁊ israhel q̃z
ego voco ego ipse ego prim⁹ ⁊ ego no-
uissimus. Qr deus sit primus clar̃ est. ꝫ
ꝙ sit nouissimus ħ est difficultas. In p̃n
cipio mundi ĩ prima die fecit deus lumẽ
In scda firmamentũ. In tercia planetas
In quarta solem. In quinta pisces ⁊ ani
malia Ultima die fecit hoĩez qui vltimo
fuit formatus Hec in ꝓuerbijs locutus
sũ vobis. Et sic d̃ alijs secretis fidei. Sz
venit hora ⁊c̃. Istam ꝓmissionem ꝯple-
uit xp̃s triplr̃. Primo post resurrectionẽ
qñ apparuit eis dicẽs. Neccesse est imple
ri oĩa que scripta sunt in lege moysi ⁊ pro
phetis ⁊ psalmis de me tũc apperuit illis
sensũ vt intelligerẽt scripturas Luc.xxiiij
Scdo post ascensionẽ qñ misit eis spiritũ
sanctum qui illos illumĩauit ꝫm ꝙ eis ꝓ
miserat dicens. Adhuc multa habeo vo-
bis dicere ꝫ nõ potestis portare modo cũ
aũt venerit ille spiritus veritatis docebit
vos omnem veritatez Johannis.xvj.ca
Tercius post mortem apostolorum quã
do intrauerunt paradisum viderunt om-
nia clare facie ad faciem. Querit̃ an ista
ꝓmissio extendatur ad nos. Dico ꝙ sic. si
tenemus bonam vitam. Jaz enim in hoc
mundo existentes scimus secreta fidei per
fidem claram ⁊ in paradiso videbim⁹ ma-
nifeste qñ anima intrat paradisum deus
ostendit sibi vnum libr̃ ĩ quo solum sũt

due carte ⁊ subito anima est ita illumina
ta ꝙ scit plusq̃ sciuerũt in hoc mũdo phij
vel doctores vt Augustinus Jeronim⁹
Bernardus. Iste est liber vite scz Jhus
habens duas cartas scz diuinitatis ⁊ hu
manitatis. Laboremus ergo vt in scola
paradisi possumus intrare vbi sola visiõe
illius libri erimus optimi magistri. Sed
oportet iam in hoc mundo ꝯtinuare scolã
dei que ẽ ecclesia ad minus in diebꝫ dñi-
cis ⁊ ibi audire cum silentio lectionẽ mis-
se ⁊ ꝫmonũ al's vapulabimur a mgr̃o ꝑ
aduersitates siccitatum mortalitatum et
huiusmodi. Quantũ ad terciam ꝓmissi-
onem de acceptione diuinali ostendit eis
quomodo erant accepti ⁊ dilecti per deũ
patrẽ quando dixit eis Pater amat vos
qr vos me amastis. O qualis cõsolatio
ac si miles qui venit de rege diceret alicui
vestrum certe rex amat vos. qualis ꝯso-
lacio esset vobis. maior ꝯsolatio fuit apo
stolorũ quando cristus dixit eis. Pater
amat vos. Moraliter si volimus amari
a deo patre diligamus cristum. quia pr̃es
multum amant dilectores filiorum. Si
dicatur qualiter est amandus cristus. di-
co ꝙ sup̃ omnia. vos potestis diligere vx
orem filios ⁊ filias ꝫ plus cristum In lã-
pade cordis humani amor xp̃i debet nata
re super omnes alios amores corporales
q̃z sp̃uales auctoritas xp̃i Qui amat pa
trem aut mr̃ez plus q̃z me nõ est me dig-
nus. ⁊ qui amat filiũ aut filiã sup̃ me nõ
est me dignus Mathei.x. Si ego quere
rem modo a vobis si diligitis xp̃m super
omnia Ita dñe responderet quilibet. sed
multa mendacia dicunt̃. Dicit gregorius
Probacio dilectionis exhibitio est ope-
ris. ꝓuatur casus ꝙ filius vester sit infir-
mus ⁊ dicitur vobis a vicinis. vadat ad
talem diuinatorem vel coniuratorem ⁊
Cristus dixit oppositum ꝙ non vadatis
qd facitis. Si vaditis ad diuinum patet
ꝙ plus amatis filium. Si vero amore

xpi nō vultis ire dicendo. ego diligo filiū meū ē magis diligo xpm q̄ dicat q̄ nō vadam? Item si p dicistis aliq̄d ⁊ recurritis ad diuinū oñditis q̄ plus diligatis illam rem q̄ xpm. Item si amic⁹ vester sit capt⁹ p aliq̄ crimine ⁊ iudex vocat vos medio iuramento ⁊ vos scitis factū. Si vos vt iuueris amicū iurat falsū signū est q̄ pl⁹ diligitis eū q̄ xpm qui dic nō iurare ffm p toto mūdo. Item si pr̄ aut mr̄ aut frater dicūt vob q̄ recipiatis vindictam de aliq̄ iniuria eis facta. Et xps dic q̄ nullⁿ recipiat vindictā q̄d facient vos. Ecce q̄ mō pbat si hō diligit xpm sup oīa vel nō Si ḡ volum⁹ amari a do pr̄e huem⁹ mādata xpi ⁊ amemus eū Si q̄s diligit me sm̄one meū huabit ⁊ pr̄ me⁹ diliget eū Joh. xiij. Dñica. iiij. p⁹ octās paschx.

Si quid petieritis

pr̄em ī noīe meo dabit vob Joh. xvj. sca mr̄ eccla ī hīs triby dieby aū ascēsionē plusq̄ in alio tpe, puocat xpīanos ad faciendā orōnem ⁊ isti tres dies vocant letanie ⁊ rogacōes. Ratio est qz qñ xps ascēdit in celū dixit discipulis et nobis in psona discipulorū vt petamus ⁊ oremus. Ido in presenti volo declarare orōnez dñicaz que est excellētissima oratio. Pro q̄ sciendum q̄ in oīby orōnibus ⁊ peticōnib que possunt fieri potentior ⁊ pncipalior est oratio dñica. Ratio quia si aliquis vellet impetrare officiū a papa aut gratiam vel a rege ⁊c. habet supplicacōnes ordinatas per notarios aut doctores vel secretarios quas presentabit pape vel regi. Si papa vel rex ordīauit supplicacōnez p officio vel beneficio obtinēdo nōne dimittende sūt alie supplicacōes notariorū ⁊c. ⁊ presentāda illa q̄m papa vel rex ordinauit ⁊ dictauit nā mgna stultitia esset dimittere illaz pro aliis ⁊c. sic est in ꝓposito plures orationes facimus ⁊ supplicacōnes ad deum pro beneficiis obtinendis. Item alique orōnes sūt ⁊ bone sunt que fuerunt ordinate p sanctas ⁊ devotas psonas sicut per Gregorium Augustinum anselmum ⁊c. Item alia oratio est ordinata per ecclesiam vniuersalē orōnes q̄ sūt in missa sūt valentiores q̄ alie. Alie sūt ordīate p creaturā īmortalem. sicut aue maria p gabrielem archangelū. ⁊ ille sūt adhuc meliores. Sz oratio ordinata per vez papam ⁊ regem dominū dominantiū scz ihm xpm videlicet oratio vl supplicatio que est pater noster est magis deo acceptabilis ⁊ nobis magis meritoria ⁊ vtilis q̄ oīs alie orationes. Ideo est magna stultitia aliquorū q̄ dimittūt dominicam orationem ⁊ accipiunt alias orōnes ordinatas p creaturas qz illi qui scīūt orationem istaz ⁊ devote orauerint eā psequunt ea que petunt Auctoritas Que pcedūt de labrīs meis non faciā irrita in psalmo. Item alibi Omne qd locutus fuero fiet tibi ⁊ hec est oratio pater noster. Ideo dicit thema. Si quid petieritis patrem in nomine meo dabit vobis Nota quomodo cristus ordinauit istam orationem quia vt dicitur Luce. xi Dominus stans in oratione flexis genibus ⁊ leuatis oculis ad celum inq̄ntum homo orabat. dixerunt discipuli. Domine doce nos orare sic Johes baptista docuit suos discipulos Respondit ihesus cum oratis dicite. pater noster ⁊c. Oz etiam orationem Mathei sexto. capitulo recitat. Ideo preceptum habem⁹ vt dicam⁹ pater noster ⁊c. In ista oracōne sunt septem peticōnes quatuor prime petunt bona. Alie tres petunt elongationem mali Prima petitio est. pater noster qui es in celis sanctificetur nomen tuum. Hic est questio quare dicitur pater noster ⁊ non rex noster vel domīe noster Ratio est qz pater noster est nomē misericordie ⁊ rex ⁊ princeps nomina dominorū sūt. Dicit puerbiū q̄ secure venit ad iudicū qui hz patrem iudicem. Ideo oratio dñicalis sic incipit pater noster vt habeamus ꝓfidēnā

Sm̄oc

Dñica q̃rta p⁹ octa pasche Sermo.ii.

Confidẽtiã em̃ habem⁹ ꝙ ea que petim⁹ habebimus auctoritas. Si vos cum sitis mali nostis bona data dare filijs vestris q̃nto magl pater vester de celo dabit spiritũ bonũ timentibꝫ se Luce.xj. Sequit̃ post sanctificet̃ nomẽ tuũ Ibi est glorificatio diuinalis scꝫ vt nomẽ dei qd̃ est benedictũ ab omnibꝫ ꝑsonis sanctificet̃ ⁊ glorificet̃ ⁊ benedicat̃. Ibi petim⁹ honorem dei. Ista peticio est ꝯtra peccatũ blasphemie. qꝛ ꝑ multos nomẽ dei nõ est sanctificatũ nec glorificatũ ꝫ blasphemãt Iudei. saraceni ⁊ infideles si blasphemant nõ est mirꝫ. qꝛ multi falsi xp̃iani blasphemãt negãt ⁊ ꝯspuunt. Ido petim⁹ gr̃am vt de⁹ auferat illã malã ꝯsuetudinẽ ab ore hominũ. Doctrina est sacre script̃e vt legit̃ ꝙ dauid habebat plures filios ⁊ de mãe qñ exibat de camera filij sui ⁊ filie faciebãt sibi magnã reuerentiam. vnde dauid dicebat illis Laudate pueri dñm laudate nomen domini in p̃s. Et sic docebat filios suos laudare dominum. Et ipsi dicebant sit nomen domini benedictum ex hoc nunc ⁊ vsqꝫ in seculum. Hoc idem ostendendum est in ꝓsperitatibꝫ ⁊ aduersitatibꝫ ⁊c̃. vt Job dicebat dominus dedit scꝫ in ꝓsperitatibꝫ dñs abstulit scꝫ in aduersitatibus sicut dño placuit ita factum est sit nomẽ dñi benedictũ Job. Et sic similiter vos debetl facere scꝫ docere filios vestros ne deum blasphemant ꝫ vt benedicãt ⁊ laudẽt. qꝛ nõ est nomen domini blasphemãdum. ymo etiã nec inuanũ nomẽ dñi est assummendũ auatoritas Nõ assũmes nomen dñi dei tui inuanũ Exo.ij nõ dicit in falsũ ꝫ inuanũ Naꝫ assũmere nomẽ dñi false est maximũ peccatũ. Sꝫ assũmere nomen dñi inuanũ est peccatũ. Verbi gratia. si ego dicerẽ ꝙ cappa mea nigra esset alba dicendo ꝑ deum est alba. hoc est magnum peccatum. qꝛ est falsum. Sed si iuret̃ ꝑ deũ sic est. ⁊ est verꝫ qd̃ dicitur peccatũ est. qꝛ nõ est ibi vtilitas nec necessitas. Quidam tamen quando rep̃hendunt̃ de iuratione dicunt ꝙ iurant in veritate. ꝫ hoc est sine causa. Ideo peccãt quando aũt quis producit̃ in testem tũc habet iurare ꝑ deum vel alias ⁊ dicere veritatẽ ⁊ ꝫm hoc est necessitas ⁊ tũc ñ peccat. Ideo cogitare q̃ntum sit peccatũ iurare ꝑ deum inuanũ ⁊ sine cã eum in testẽ ꝓducere. ꝫ fortius ⁊ diligentius pensandũ est ꝙ maius peccatũ est iurare fraudulenter aut blasphemare aut iurare enormiter Renegare est iurare infideliter. Ideo xp̃s sciens oĩa ⁊ ꝙ xp̃iani sũt in istis blasphemijs oñdit nob̃ ꝑmã peticõeꝫ Dicẽs pr̃ nr̃ q̃ es in celis sctificet̃ nomẽ tuũ ꝓpt̃ hoc erũt dñi tꝑales ⁊ rectores villarum ꝯdẽpnati. qꝛ nõ corrigũt blasphemantes ꝓpha dñatores ꝓpli mei iniq̃ agũt ⁊ iugiter tota die nomẽ meũ blasphemat̃ Ysa. lij. Rex frãtie sanct⁹ ludouic⁹ bñ corrigebat istos blasphemos. nã fecit ordinacõꝫ in suo regno ꝙ si q̃s blasphemaret aut renegaret deũ sig̃ret̃ in lingua vel in facie cũ ferro calido ⁊ hr̃t signũ. Accidit in ciuitate parisieñ. ꝙ q̃ dã magn⁹ burgens blasphemãuit deũ stati rex sciuit ⁊ burgens captus fuit ⁊ rex mãdauit ꝙ cũ ferro calido ei fieret crux in facie q̃ burgens habebat pl̃es amicos supplicãtes ꝓ se ⁊ presentãtes regi magnã pecuniã ⁊ rex nolẽs vẽdere iusticiã facere iussit puĩcõm de illo burgeñ. Et dixit rex vellẽ portare signũ illd̃ vt ista mala ꝯsuetudo auferetur a regno meo. Scd̃a peticõ est adueĩat regnũ. In ista peticõe petius ꝓ nob̃ saluacõꝫ celestialẽ ⁊ alid̃ nõ petim⁹ nisi vt regnũ tuũ veniat ĩ nob̃. secretũ ẽ h̃ qñ petim⁹ adueĩat regnũ tuũ nõne meli⁹ peterem⁹ dicendo ꝙ venerem⁹ ad regnũ tuũ q̃m veĩet regnũ ad nos. sciatis ꝙ qñ veĩt ĩ fine s. ĩ morte hoĩs ⁊ hõ est ĩpenitẽs tũc veniũt dyaboli cũ cathena ĩferni ĩ inferno fctã ⁊ qñ aĩa exit a corꝑe ĩmediate capit̃ aĩa q̃ hꝫ mẽbra spũalia fortiora q̃ꝫ corꝑalia. quia mẽbra spũalia aĩe dãt vigorẽ mẽbrl corꝑis qꝛ si aĩa retr̃heret se ab vno mẽbro nõ possꝫ se mouẽ oc̃li ñ possẽt vidẽ nisi eẽnt oc̃li aĩe ⁊ si tunc ꝑsona est in pctõ morta-

2ª

li capitur a dyabolo. Et horribiliter da
mat. Auctoritas q̃ declinauerit a via di
scipline in cetu gigantiũ cõmorabitur. p
uerbior. xxi. Nota hic quare dyaboli vo
cãt̃ gigantes. quia dyabolus est maior
vel potest fieri q̃ ciuitas. Per cõtrarium
si homo fuerit penitẽs. tunc veniẽt angeli
boni ⁊ aliq̃ xps. ⁊ angel̃ portat coram
eo animã penitentis ⁊ ibi est regnũ. Au
ctoritas. Ecce aduenit dñator dñs ⁊ re
gnum ĩ manu eius ⁊ potestas ⁊ ĩperium.
Ideo regnũ celeste habet venire ad nos.
p̃ usq̃ nos veniam̃ ad ipsũ Ideo petim̃
adueniat regnuz tuũ vt postea ad ipsum
veniam̃. Ista petico est cõtra peccatum
auaricie. qz auarus nõ curat petere regnũ
ꝗ semp̃ ad terrã respicit. Si quis habet
pulchrã vxorẽ dominiũ reddit̃ ⁊ posses
siones. habet cor ad terrã ⁊ nõ ad celum.
Et de istis dicunt aliq̃ fatui. si deus non
habet curã ad me. nec ego de ipso. Ideo
quia auarus nõ curat de regno celesti sed
de rebus tp̃alibus. ideo de̅ ostendit istã
peticionẽ. adueniat regnũ tuũ scz in arti
culo mortis. Auctas. Primũ querite re
gnuz dei ⁊ iusticiã eius ⁊ hec oia adicient̃
vobis. Luce. xij. Itẽ nolite timere pusil
lus grex. quia cõplacuit patri vestro vob̃
dare regnuz. Nota p̃mũ est aduerbiũ. i.
p̃mitus qz continue in p̃ncipio diei debe
mus petere regnũ celeste. dicendo pater
noster. placeat vobis q̃ tali mõ ego viuã
vt possim facere voluntatẽ vestrã ⁊ ĩ fine
venire ad regnũ celeste. Ꝗz in dñica quia
tũc dimissis rebus tp̃alib̃ debem̃ q̃rere
regnũ dei p̃ꝛnuue dicẽdo. dñe scẽ pr̃ quia
totã ebdomodã expendi in reb̃ tp̃alib̃.
Ideo hodie venio ad q̃rendũ regnũ dei Ꝗz
magnũ incõueniẽs ẽ hodie in aliq̃b̃ q̃ di
mittunt istũ diẽ ⁊ accipiũt vltra ꝗ sabba
tũ ⁊ ꝗ est op̃ iudaicũ qz p̃mũ op̃ qd̃ fa
ciet antixps ẽ q̃faciet colere sabbatũ ⁊ fa
ciet laborare in dñica die. vñ dicũt do
ctores q̃ qui colunt sabbatũ debent pu
niri sicut infideles. Etiã votum factum
de festiuacõne sabbati non debẽt teneri si
cut qui facit votuz q̃ fieret infidelis. Si
quis iret ad regẽ p̃ petẽdo regnum suum
miꝗ esset si rex eum non decollaret patiẽ
tamen benignus rex Ihesus ⁊ vult ⁊ pre
cipit vt queramus primum regnum eius
Ideo dicit nolite timere pusillus grex. ⁊ cẽ
scz petere regnũ. Tercia peticio ẽ fiat vo
luntas tua sicut in celo ⁊ in terra Ibi est
conuersacio spũalis. qz petimus vt volũ
tas dei fiat in nobis sicut facta est ĩ celo ⁊
in terra vbi nõ ẽ creatura q̃ nõ facit volũ
tatem dei nisi nos miseri homines. qz si de
us alicui colũbe mandaret sibi dari plum
as incontinenti columba sibi obediret ⁊c.
p̃ dolor quia deus precepit nobis sim
plicitatem ⁊ nõ accipim̃ nec acceptam̃
ꝗ contrariũ facimus scz supbiam. Item
aquila que ieiunauit p̃ quatuor vel quiq̃
dies si deus preciperet sibi q̃ dimitteret
gallũ ĩ mediate dimitteret. Sed deus p̃
cepit vsuraris ⁊ depredatoribꝫ vt restiꝫ
tuãt ⁊ nolũt facere. Ideo fiat voluntas
tua sic in celo ⁊ in tra. Item si esset eqũ
infrenatus ⁊ deus preciperet ei vt nõ fa
ceret illud opus incõtinenti nõ iret ꝗ cessa
ret ꝗ luxuriosi vadũt ad lupanar ⁊ nolũt
abstinere. Itez si leo per vnã septimanã
ieiunaret ⁊ caperet vnã capraz aut aliud
animal ⁊ preciperet̃ ei a deo ne p̃meteret
vere nõ p̃meteret. Et nos nolumus ieiu
nare ieiunia quatuor tempor̃ ꝗ nos facia
mus p̃trariũ in omnib̃ que facere debe
mus. Item si vrso vel lupo esset facta in
iuria q̃tacunq̃ magna ⁊ deus preciperet
ne faceret vindictã nõ sumerent vindic
tã ⁊ nos sepe facim̃ contrariũ. Ideo nos
petimus ĩ tercia peticõne dñe omnis create
faciũt voluntatem tuam ⁊ nos similiter
faciam̃. Et si de̅ precipet monti q̃ iret
vltra mare incõtineti mons iret ⁊ nõ est
creatura inobediens nisi homo Auctoritas
Domine rex oipotens in dicione tua cũc
ta sunt posita ⁊ non est qui possit resistere
volũtati tue hester. xiij. Itẽ tu tribul̃ es vt

q̃s resistet tibi ĩquid. p̃s. nisi supple homo.
Ideo xp̃s hõ oĩs qui dic̃ mihi dñe dñe
intrabit in regnũ celoꝝ. ꝗ qui facit volun
tatẽ pr̃is mei q̃ in celis est ipe intrabit in
regnũ celoꝝ Mat. vij. Omnis xp̃iani di
cũt dñe dñe corde credendo ⁊ ore loquẽ
do. ꝗ nõ facũt ope obediendo. Idõ oport
et dicere ter dñe ⁊ sic per obedientiã ha
bebim⁹ regnũ celorum. Ideo caueat sibi
vnusquisq̃ ne vadat ad sortilegos. Iterꝝ
ne iuret nomen dei inuanũ. Itẽ conet̃ vt
colat festa ⁊ sic de alis. Pone practicã
de decem preceptis. Idõ xp̃s. Si vis ad
vitã ingredi serua mandata Mat. xix. et
istõ est quo ad laycos. Presbiteri habẽt
acriorẽ vitã que stat in tribus. Primo q̃
surgãt nocte ad laudandũ deũ denocte et
distincte dicendo horas suas recte pnũ
ciando ⁊ habẽdo cor ad deum. Scõdo dig
ne celebrando missas. Tercio sancte edifi
cãdo nõ sint pcubiarij nec inhonesti vesti
bus ꝗ officiare debent digne ⁊ reuerenter.
Religiosi aũt adhuc astrictiores sũt. qz
vltra preceptra ⁊ tria alia supdicta habẽt
q̃tuor pncipaliter obꝑuare. Primo pau
ptatẽ apostolicã. Scõdo castitatẽ. Tercõ
obedientiã. Mã sanctus bñdictus dicit q̃
licet p̃cipiat̃ ipossibile religioso. q̃ nõ de
bet se excusare ꝗ debet obedire ⁊ temptare
facere. In oĩbus tñ licitis ⁊ honestis sicuti
si abbas diceret mõacho trãsfer monaste
riũ istõ forte p obediẽtiã fieret q̃ nõ pos
set fieri p naturas. Quarto debent religiosi
ꝑuare regl'as ⁊ cerimonias auctoritas hec
est via ãbulate in ea. Nota qñ aia religi
osi venit ad aliũ mũdũ dic̃ dñe dñe tunc
deus q̃d petis auctoritas dñs interrogat
iustũ ⁊ impiũ p̃s. Inq̃d dic̃ de⁹ ꝑuasti re
gulã Rñdet nõ dñe q̃re qz alij nõ seruabãt. Et quõ fecisti pfessionẽ tuas ꝗm q̃
alij faciebãt nõ dñe ꝗ vere pmisi eã ꝑua
re q̃re. Quarta pericõ est panẽ nostꝝ cot
tidianũ ⁊c. Ibi petit̃ puisio tpalis ꝗmuĩ
ter dr̃ de hoc puiso bñ lucrat̃ panẽ suum
.i. puisionẽ auctoritas. In sudore vult⁹
tui ⁊c. Gen. iij. Idõ panẽ nostꝝ cotidi
anũ ⁊c. In istis q̃tuor supdictis pericu
lis petim⁹ bona. Et ista q̃rta pericu est
cõtra gulositatẽ qz gulosi nõ pretentant̃ de
puisione necria ꝗ petit habũdãtiã. Idõ
xp̃s attẽdite ne corda vra gueuat̃ crapula
⁊ ebrietate. Quinta pericõ dimitte nob̃ 7
debita nr̃a sic ⁊ nos dimittim⁹ ⁊c. ⁊ hec
est vt mala euitem⁹ Doctrina trhologie ẽ
q̃ hõ p quolibet peccato mortali debz do
septẽ annos pniaz facere ꝗ tm̃ hõ nõ re
quirit. Ideo purgatoriũ ẽ in q̃ pplebunt̃
satisfactões. Ideo dr̃ dimitte nob̃ debita
⁊c Et reddit rõez sic ⁊ nos dimitti⁹ debi
⁊c. si q̃s tibi fecerit vel dixerit iniuriã est
debitor tu⁹ ⁊ tu dimittis ei p certo tunc
deus dimittet tibi pctã tua. Idõ dimitte
nob̃ debita ⁊c. Qz si nõ vultis dimittere
debitoribus vrãs ve de⁹ nõ dimittet vob̃.
Sed dicet ꝑue necꝗ oẽ debitũ dimisi tibi
qm̃ rogasti me Nõ q̃ oportuit ⁊ te mise
reri pꝑui tui sic ⁊ ego tui miserer⁹ sũ Mat
xviij. Et ista q̃rta pericõ est pcta pctm̃ ire
auctoritas Si em̃ dimiseritis hoĩbus pecta
eorũ dimittet vob̃ pr̃ vr̃ celestis delicta
vra Si aũt nõ dimiseritis hoĩbus necꝗ pr̃
vester dimittet vob̃ pctã vra Mat. vj.
ymo omnis scti nõ ipetraret indulgentiam vm⁹
pcti venialis si hõ stat in malicia. Sexta 6
pericio est Et ne nos inducas in tẽptacõ
nẽ. Et hic petimus ne labamur in pcis.
Nota q̃ deus nullũ temptat ad peccãdũ.
auctoritas Nemo cũ temptat̃ dicat qm̃
a deo tẽptat̃ Deus em̃ itẽptator malorꝝ ẽ.
Ipe ãt neminẽ tẽptat vnusquisq̃ vo tẽp
tat̃ a sua concupiscentia abstract⁹ ⁊ illect⁹.
Jaco. j. Ez inclinatio carnis occasio mũ
di ⁊ dyabol⁹ tẽptãt. Idõ peti⁹. ⁊ ne nos
Ista petitio est pcta pctm̃ pigricie. qz oci
osi semper temptant̃. Ideo dicit Jeroni
mus semper aliquid boni facto vt te dya
bolus occupatũ inueniat. Idõ beat⁹ ber
ordinauit q̃ monachi irent ad laborẽ auc
toritas. Eligilate ⁊ orate ne ĩtreris in tẽ
tacionẽ Mat. xxvi. Septima pericio.

Sz libera nos a malo amē qz in h̄ mūdo
sūt multa mala scz infirmitates pestilen-
tie guerre fames diuisiones ꝛc̄. Ido pa-
ter libera nos a malo Et ista vltima peti
cio est multū nobis necessaria qz nos su-
mus ꝓpe infernū ꝛ lōge a ꝑadiso. qz sunt
plus q̄ꝫ mille diete vsqꝫ ad ꝑadisum qui
est celū empirreū. Ido longe sum⁹ a ce-
lo. ꝫ sum⁹ ꝓpe infernū qz nos sum⁹ ī t̄ra
ꝛ infern⁹ ē in medio t̄re ꝛ de illo veniūt
mala auctoritas repleta est malis anima
mea ꝛ vita mea īferno apropinq̄uit inq̄t
p̄s. Ido petim⁹ ꝫ lib̄a nos a malo Et mō
oēs debē⁹ rogare dn̄m vt de⁹ det sp̄ ꝛ te-
neat vnionē eccl̄ie qz qn̄ ꝯcilium erat in cō-
stātia erāt mille milia demonū repugnā-
tiū vnioni eccl̄ie. Ido orandū est ꝫ libera
nos a malo ꝛ vt de⁹ det pacez in p̄ria qz
sūt mlta mala q̄ occurrūt ꝛ eueniūt vob̄
laborātib̄ diuitib̄ mercatorib̄ ꝛ militi-
b̄ ꝛ de istl̄ malis petim⁹ lib̄acōez. Ideo
faciam⁹ p̄niaz auctoritas q̄ diligitl̄ dn̄m
odite malū custodit dn̄s aīas sctōꝝ suo-
rū de manu pctōꝝ liberabit eos p̄s. xcvj.
Ido dic̄ thema si q̄d petieritl̄ p̄rez ī noīe
meo dabit vob̄ qd̄ vobis ꝯcedat.

Feria scd̄a in Rogacōnib̄

Kyrie eleyson
xp̄e eleysō kyrie. Non possu
mus assignare libꝝ nec capl̄m vbi h̄ v̄ba
scripta sint tn̄ frequēter cantant̄ in eccl̄ia.
Et spēaliter istis dieb̄ rogacōm ꝛ sūt tā
te auctoritatis q̄ bēat⁹ Greg̃. ordinauit
cātari in missa. qz est verbū multū appro
batū ꝓpt̄ illud qd̄ figurat. Et ido ad intel
lc̄m verboꝝ est sciendū q̄ meli⁹ ꝯcilium
qd̄ hō possit h̄re qn̄ offendit dn̄m suū est
q̄ se humiliat ꝛ petat veniā ab eo. Rō ē
qz nō posset ꝯtra fortissimū resistere. nec
ꝑ suas cautelas euadere. Iō nō est aliud
remediū nisi q̄ se ei⁹ miscd̄ie reconmittat
Hoc nob̄ ondit̄ in brutis. legit̄ de ꝓprie
tate leonis q̄ q̄ꝫuis sit multū fortl̄ ꝛ astu
tus ꝛ maliciosus. qn̄ capit̄ statim humi-
liat se quasi miscd̄iam petendo. Si hec ꝓ-
batio nō sit sufficiēs habet̄ figura. ij. Re.
xxiiij. De dauid qui multū offenderat de
um q̄ iratus voluit eum g̃uiter punire ꝛ
misit ad eū Gad ꝓph̄tam dd̄. tibi dat̄ op
tio eligere vnum tibi qd̄ volueris ex hijs
trib̄ septē annis veniet fames ī terra tua
aut trib̄ mēsib̄ fugies aduersarios tuos
ꝛ ip̄i te ꝑsequent̄ aut trib̄ dieb̄ erit pes
tilentia in domo tua Respondit dd̄ coar-
tor nimis vndiqꝫ ꝫ melius est michi inci-
dere manus domini. Multe em̄ sunt mi-
sericordie eius q̄ꝫ incidere in manus hoīm
Iste vidit q̄ nō poterat resistere potētie
dei nec abscondere se ei⁹ Sapie vnde di
cit quo ibo a spiritu tuo ꝛ quo ꝛc̄. Ideo
se submisit sue miscd̄ie sic si persona cadit
in peccatū mortal̄ aut cadit in magnā of
fensam dei per fragilitatem ꝛ sic offendit
patrem cui attribuit̄ potentia vl̄ per igno
rantiam ꝛ sic offendit filium cui attribui
tur sapientia vel per malam voluntatem
ꝛ sic offendit spiritum sanctum cui attri-
buitur bonitas. Ista tria scz posse ꝛ scire
ꝛ velle sūt in qualibet ꝑsona ī diuinis tn̄
patri attribuit̄ posse filio scire spūi sancto
velle. ꝫ m aliq̄s ꝓprietates de quib̄ nunc
loqui esset valde longū ꝛ extra ꝓpositu
ꝫ h̄ est dictū q̄ quicūqꝫ peccat ꝯtra istas
tres ꝓprietates est dignus illas pestilēti-
as h̄re que fuerūt ꝓmisse dd̄. verbi gr̄a si
peccat ꝑ nō posse sibi debet̄ fames ꝛ sitis.
Rō qz aīa est talis cōdicōnis q̄ sp̄ vellet
orare ꝛ deo se huīliare. ꝫ corp⁹ sp̄ optat
in delitijs esse. Itez aīa vellet ieiunare ꝛ
corp⁹ in delitijs esse aīa vellet in bonis o
perib̄ se exercere ꝛ corp⁹ vult semp̄ qui
escere. vn̄ dic̄ corpus q̄ hoc nō posset fa
cere pone in practica ꝛ sic peccat ꝑ nō pos
se. Ido talis meret̄ h̄re famen in alio se-
culo. ꝫ illi peccāt ꝑ nō scire qui qn̄ nolūt
aliq̄d boni facere dicūt q̄ nescirēt recipe
modū addiscēdi credo in deū ꝯtra q̄s de⁹
mittet ꝑsecucōz. ꝫ alij sūt q̄ peccāt ꝑ cer
tā maliciā sic sūt ꝯcubīarij fl̄i mercatores